

Návštěva soudu

39T 12/2024			
Místnost	Patro	Datum	Čas
258, Rooseveltova ul.	II. mezipatro	03.12.2024 04.12.2024	08:30

Mgr. Roman Kafka
2024, okr. Brno-venkov, napadl svoji partnerku, která poté zemřela
jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a způsobil tímto činem jinému smrt
- zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku
Pozn. začíná

Účastnila jsem se pokračování soudního jednání na krajském soudu v Brně, které se konalo 4. prosince, přičemž jsem původně měla v plánu být přítomná i první den, ale bohužel jsem návštěvu kvůli školních povinnostech nebyla schopna realizovat. Už při vstupu do budovy jsem byla lehce nervózní, protože se jednalo o neznámé místo a procházení detektorem je pro mě vždy stresující, a proto jsem si s sebou vzala minimum věcí, aby nehrozilo, že mám u sebe něco nepovoleného. Kamarádka si omylem u sebe nechala pepřový sprej, což bylo úsměvné, jelikož jsme obě byly na zakázané předměty opatrné. Situace samozřejmě proběhla bez problémů, jelikož stačilo předmět ponechat u kontroly, navíc personál působil velmi mile.

K soudní síni jsme dorazily přibližně 15 minut předem a po chvíli stresování, že se tam nacházíme jediné, jsme si všimly papíru vedle dveří, v němž bylo uvedeno, že začátek jednání je posunut na 9:00. Informaci o změně času jsem nenašla nikde na stránkách soudu, ale je pravděpodobné, že byla oznámena předešlý den. Čekání nám umožnilo projít si prostory soudu, které na mě působily velmi prázdně a chladně, ale zároveň se mi budova velmi líbila. Také jsem se seznámila s řádem chování v soudní síni, jenž se nacházel před místností.

Před začátkem řízení jsem pozorovala přicházející jednotlivce a snažila se odhadnout, jakou roli každý z nich zaujímá. U jednoho staršího pána jsem tipovala, že se na soud jde pouze podívat, stejně jako já, jelikož byl oblečený v riflích a svetru, což je méně formální, než bych od zaměstnanců soudu čekala. Nakonec se ale ukázalo, že se jedná o jednoho ze soudců. Dále mě zaskočilo, že se na místě nacházeli novináři s kamerou. Mé jediné dosavadní zkušenosti se soudem byly totiž v okresním soudu v Opavě, který jsme navštívili na střední škole v rámci společenskovedního semináře, kde se jednalo o menší případy, o nichž se nikde nepsalo.

Do soudní místnosti nás pustili chvíli po deváté hodině, ještě před vchodem jsem pozorovala udýchaného pana soudce, jenž svižným krokem přichází s lehkým pár minutovým zpožděním. Ze začátku vládlo v místnosti absolutní ticho, protože jsme čekali, než dorazí obžalovaný doprovázený dvěma policisty. Situace mi byla nepříjemná, protože každý drobný zvuk působil rušivě. Snažila jsem se být co nejtišší, ani se nehýbat, jelikož větší pohyb na dřevěných lavicích byl také slyšet. Tomu ani nepomáhalo prostředí v místnosti, které bylo strohé a chladné. Mezitím jsem pozorovala, jak soudní zástupce i obhájce během čekání trávili čas na telefonu. Nevím, zda se jednalo o soukromou záležitost nebo něco k případu, ale všimla jsem si, že státní zástupce si svou obrazovku zakrýval rukou. Při příchodu obžalovaného mě překvapilo, že se jedná o 71letého muže, jelikož mé očekávání bylo člověk asi o 20 let mladší.

Samotné jednání začalo čtením dokumentů a důkazů, což mi přišlo zdouhavé až únavné, ale aspoň jsem nabyla informací, o něž jsem v první části soudního líčení přišla. Poté se přešlo k závěrečným řečem, které zahájil státní zástupce. Při jeho projevu mě zaujalo, jaký důraz kladl na absenci lítosti

obžalovaného. Dokonce řekl, že se za celou svou kariéru nesetkal s tak bezlítostným člověkem, což působilo velmi silně. Pokračoval obhájce, který argumentoval mimo jiné tím, že obžalovaný dosud vedl řádný život. Tato věta mě zaskočila, jelikož obžalovaný sice neměl záznam v trestním rejstříku, avšak bylo potvrzeno, že zneužíval alkohol a opakovaně bil svou přítelkyni, a proto mi přišel „řádný život“ jako neadekvátní označení. Soudce později tuto formulaci vyvrátil a popřel, že by obžalovaný vedl řádný život.

Poslední slovo obžalovaného bylo krátké a nepřesvědčivé. Nejprve stručně zopakoval svou výpověď, načež mu soudce odpověděl, že o tom závěrečné slovo být nemá. Obžalovaný vícekrát zopakoval, že neví, co říct, a že vlastně nerozumí, jak celý proces funguje. Soudce se opakovaně ptal, zda je to vše, co chce obžalovaný říct a bylo zřejmé, že mu se snaží poskytnout šanci projevit lítost, k čemuž ale nedošlo. Obžalovaný po dobu jednání seděl sklесlý se svěřenou hlavou a nebyl v nejlepším zdravotním stavu, takže měl problém se vstáváním a slyšením, tudíž mu soudce musel svá slova občas opakovat.

Velmi zajímavým momentem pro mě bylo, když jsem při přestávce srovnávala články z médií s tím, co jsem slyšela v soudní síni. Na internetu jsem si vyhledala články o případu, přečetla je a zjistila, jaké zkreslené až nepravdivé informace se v nich nachází. Například bylo uvedeno, že obžalovaný spáchal čin pod vlivem alkoholu, což bylo u soudu vyloučeno, jelikož měli záznamy z dechové zkoušky a bylo pouze řečeno, že obžalovaný během svého života alkohol užíval. Tento kontrast mi připomněl, jak často se v médiích nachází nepřesnosti a dezinformace, a jak je přínosné mít vlastní pohled přímo ze soudní síně.

Po přestávce byl vynesena rozsudek, který činil 11 let odnětí svobody za těžké ublížení na zdraví a neposkytnutí okamžité pomoci. Výší trestu jsem byla příjemně překvapená, jelikož mi přišlo, že obhájce velmi dobře argumentoval, zároveň jsem slyšela o podobných případech, v nichž byla sazba nižší. Soudce při čtení rozsudku zdůrazňoval neprojevení lítosti a brutalitu činu. Poslouchat detaily o spáchání činu pro mě nebylo jednoduché. O násilí sice slýchám skoro každý den, ale když se člověk nachází přímo v soudní síni, tak se v něm nachází odlišné pocity a intenzivněji jej to ovlivňuje.

Účast na jednání pro mě byla velmi zajímavou a obohacující zkušeností, umožnila mi hlubší náhled do trestního řízení a jeho účastníků. Zaměřila jsem se na detaily, které se na první pohled mohou zdát nepodstatné, ale v konečném důsledku spoluvytvářejí celý obraz procesu. Celkový zážitek hodnotím jako velmi přínosný a inspiroval mě k tomu, abych v budoucnu navštívila další soudní procesy.